SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1858. **Zondag 16 Mei** **N°. 20.**

PARAMARIBO, 14 MEI 1858.

Wanneer men de zware vuurrampen, welke deze Kolonie getroffen hebben gedenkt en zich o. a. de jaren 1821 en 1832 in het geheugen terugroept, kan het geene verwondering verwekken, dat onze maatschappij bij elken brand eene ontsteltenis ondervindt, welke eenen treffenden indruk bij allen maakt. Dit ondervonden wij weder in den vroegen morgen van Vrijdag den 14 dezer. Een buitengewoon klokkengelui deed omstreeks half vijf uren, reeds eenig ongeval duchten, toen om *kwart vóór vijf uren* van het fort *Zeelandia* twee alarm schoten gelost werden, die door het wachtschip Z. M. brik *Venus* terstond gerepeteerd, Paramaribo's ingezetenen verkondigden dat een *brand* was uitgebroken. Spoedig was de bevolking ter been en weldra werd vernomen dat een ter reede liggend schip in brand stond. Naar den *Waterkant* gesneld ontwaarde men in de kajuit en kajuitspoorten der Noord-Amer. bark *Manto*, gevoerd door kapt. A. C King een geweldige vlam, die zich snel aan een gedeelte van het want mededeelende de vreeselijkste gevolgen deed voorzien Z. M. Marine die als altijd onmiddelijk op de plaats des onheils was, zoo ook de koopvaardijvloot beijverden zich om het zeerst, de noodige hulp aan te brengen, Aller pogingen bleven evenwel vruchteloos en met verbazende snelheid breidde zich het vuur uit. — De dikke rook kolommen, de breede vuurwolken, het knetteren en ontploffen der aan het woedende element voedsel verschaffende voorwerpen, vervulde de toeschouwers met ontzetting en baarde de grootste bekommering voor de ter reede liggende schepen.—Eene gewapende oorlogsbarkas poogde het brandende schip in den grond te boren zonder daarin te mogen slagen; ook werden uit het fort *Zeelandia* twee veldstukken tot dat einde aangebragt, welke evenmin het doel mogten bereiken. — Gelukkig echter bragt de toen heerschende windstilte uitkomst aan en bleef niet anders over dan het brandend schip aan zijn lot over te laten en de nabijzijnde vaartuigen te trachten te behouden. De ramp bepaalde zich derhalve tot de *Manto* en niet zonder aandoening beschouwde men in den loop des dags den nog rookenden romp van het schip dat slechts eenige uren te voren, met eene aanvankelijke lading van 100 vaten melassie zich statig op het watervlak der Suriname rivier verhief.

Aldus eindigde de brand die in den aanvang het ergste deed vreezen. Wij kunnen niet genoeg de tijdige hulp van Z. M. marine roemen. Naar wij onderrigt zijn was reeds een half uur vóór het vallen der alarmschoten door den kommandant van het maritieme station eene barkas voorzien van brandspuiten en andere bluschmiddelen in gereedheid gebragt.

Zoo gedurende het hevigste van den brand als later bleven de sloepen der marine volijverig hulp verleenen, en hield eene wel bemande boot den ganschen nacht de wacht bij het afgebrande schip, terwijl heden eenige manschappen bezig zijn het water uit den romp te hoozen, ten einde het schip bij hoogwater naar den wal te boegseren en op droog te halen, ter voorkoming van ongelukken, welke uit de belemmering van het vaarwater mogten geboren. Doch niet alleen de marine maar ook de koopvaardij vloot bewees gewigtige diensten en vooral onderscheidden zich de kommandant dier vloot, kapt. P. F. Lange, de havenmeester, de kapt. Ter Wiessen en de bootsman van het schip *Johanna Christina* en kapt. J. F. Meijer. Maar bij zooveel ijver, zooveel bereidvaardigheid valt het moeijelijk onderscheid te maken en wij vermeenen ons van onze taak stipt te kwijten, wanneer wij én marine, én koopvaardij, én garnizoen, én schutterij, én ons brandwezen allen lof toezwaaijen. Bij deze gelegenheid deed onze goede burgerij weder van hare liefde voor de wet blijken, door het hangen van brandende lantaarns enz. ofschoon het reeds dag was en de zon reeds het uitspansel kleurde.

Kort na het vallen de alarmschoten hebben zich Z. E. de Gouverneur, vergezeld van deszelfs adjudanten en de Procureur Generaal aan boord van de Koloniale stoomboot *Paramaribo* begeven, ten einde van daar de noodige bevelen uit te vaardigen.

Berigten uit Nederland, tot 14 April door ons in deze week ontvangen, behelzen het volgende:

De Tweede Kamer der Staten Generaal heeft den 13 April hare taak op nieuw aanvaard, onder leiding van den Heer Dullert als voorzitter. Bij die gelegenheid heeft de Heer Rochussen als hoofd van het Kabinet het volgende programma medegedeeld:

»*Mijne Heeren!*

«De zoo even voorgelezen besluiten des konings hebben u de officiele mededeeling gegeven van de aftreding van het meerendeel der leden van het ministerie en van de optreding van een nieuw kabinet.

Wij hebben ons, bij uwe zamenkomst tot hervatting uwer werkzaamheden, hier vereenigd en wij hebben gemeend geene andere aanleiding daartoe te moeten afwachten, om aan deze kamer omtrent de grondslagen waarop het nieuwe ministerie gevormd is, en omtrent zijne bedoelingen en voornemens die mededeelingen te geven, welke door u regtmatig kunnen worden verlangd.

»Blijft de vervanging van bewindslieden, verantwoordelijk voor het algemeen regeringsbeleid, zelden zonder invloed op de aangelegenheden van den staat, zij heeft des te meer beteekenis, wanneer de beginselen welke het rigtsnoer vormen van dat beleid, daardoor eenige wijziging ondergaan,

Het kan aan de aandacht van niemand ontgaan, dat er nog altijd zijn, en daaronder hoogst achtingswaardige en vaderlandslievende mannen, die getroffen door den indruk der gebeurtenissen van 1848, de veranderingen, gedurende dat jaar in onze staatsregeling gebragt, beschouwen als verderfelijk voor koning en vaderland, en die daarom, al kunnen zij niet hopen op eene terugkeering tot instellingen van vroegere tijden, toch zouden wenschen de beginselen en voorschriften, bij de herziening der grondwet daarin gebragt, in zooveel mogelijk beperkten zin te zien toepassen.

«Door deze stemming wordt menige schrede op den weg van beraden vooruitgang tegengehouden.

«Tot eene betere waardering en eene meer algemeene goedkeuring der constitutionele begrippen van den tegenwoordigen tijd te zamen te werken, en voorts wat in het algemeen belang het dringendst gevorderd wordt, spoedig tot stand te brengen, dit was de bedoeling, waartoe de tegenwoordige ministers tot elkander zijn gebragt, en de grondslag, op welken zij het bewind hebben aanvaard.

«Opdat te dien aanzien geen twijfel zou bestaan, hebben de eerstbenoemden der nieuw opgetreden ministers in een schrijven, vóór hunne benoeming tot den koning gerigt, hunne staatkundige denkwijze aan Z. M. medegedeeld.

«Volgens de staatkundige beginselen, door ieder onzer beleden,» «moet eene volkomen eerlijke uitvoering der grondwet en een openhartig gemeen overleg tusschen de kroon en de staten-generaal bij het bestuur der zaken op den voorgrond staan, moet bij geene regeringsdaad op het uitsluitend belang van eene partij of van eene

VARIA.

Men leest in een Vlaamsch dagblad het volgende: De briefwisseling uit Brussel aan de *Meuse* vertelt eene gebeurtenis, waarvan de held, een lid der Belgische aristocratie is, namelijk de burggraaf Nieuwpoort. Die jongeling, die zich meer bezig houdt met zijne vermaken dan met de staatkunde, had zich de verledene week naar Parijs begeven, om er eenige dagen door te brengen Hij stapte in een hotel af. Men vroeg hem zijn paspoort. Een uur daarna bood zich een vreemdeling bij hem aan, en toonde hem de medaille der agenten van openbare veiligheid. „Denkt mijnheer lang te Parijs te blijven?" „Ja mijnheer." „Mijnheer zal in geval zoo goed willen zijn zich alle morgen om tien uur naar de politie-prefecteur te willen begeven." „Waarom?" „Het zijn mijne bevelen.

De burggraaf zond den *mouchard* weg, zonder hem te groeten, en begaf zich bij maarschalk Magnan, een oud vriend zijner familie. De maarschalk ontving hem zeer vriendelijk. Onze landgenoot gaf hem rekenschap over het onderhoud dat hij met gemelden agent gehouden had. „Het is waarschijnlijk dat er iets te uwen laste is, zeide hem de bevelhebber van het leger van Parijs. Ik zal er mij over inlichten. Kom hier morgen aleer gij u naar de prefectuur begeeft. Ik zal u nieuws mededeelen. „De vreemdeling ging uit, middagmaalde, en begaf zich naar den schouwburg en vervolgens naar het bal, in een gezelschap, dat in een staatkundig opzigt weinig gevaarlijk was. Hij keerde daarna naar het hotel terug, en des anderendaags ontstak hij niet, stipt op de bijeenkomst van den maarschalk te zijn. „Ha, *gaillard*, riep deze uit, zoodra hij hem zag komen. Gij hadt mij niet alles gezegd. Gij rigt schoone zaken uit, en gij zijt dus nog verwonderd, dat men u aan eene strenge waakzaamheid onderwerpt." „ik, riep de andere geheel naïf uit, ik heb nooit iets anders gedaan dan mijne inkomsten verteerd." „Denkt eens goed en lach met mij niet. Gij bewoondet Ostende..." „Ja, een gedeelte van het jaar." „Gij zijt geabonneerd op de *National*, radikaal dagblad." „Inderdaad, en op de *Indépendance* ook, dagblad dat zeer *conservateur* is." „In Frankrijk...maar veel min *conservateur* in Belgie." „Gij ziet uitwijkelingen te Ostende?" Ik ontmoet er somtijds een of twee in den *Cercle*, waar ik de dagbladen ga lezen. „Gij spreekt er over staatkunde?" „Nooit." Gij hebt aan eenen uitwijkeling geld geleend?" „Nooit." „Vergeef mij: gij hebt 200 franks geleend aan den heer X.... een avond dat men met kaarten *écarté* speelde." „Inderdaad, maar.." „Maar dat alles is meer dan er noodig is, om u aan de waakzaamheid der policie te onderwerpen." „Gij houdt mij voor den gek. Ik lees den *National*, het is waar. Ik lees *l'Indépendance en l'Observateur*, en *l'Emancipation* en 't *Journal de Bruxelles* en *l'Etoile* en zelfs *de Bode van Nieuport* en *Uilenspiegel*. Maar wat gaat dat alles de policie van Parijs aan?" „Vriend lief, stellen wij alle lagchen ter zijde. Wat ik u zeg is zeer ernstig, en ik maan u aan, om ten tien uur naar de prefectuur te gaan, gelijk gij er toe verzocht zijt." „Tien uur, zeide de Burggraaf, en hij keek op zijn uurwerk. Het is kwart voor tien uur. Er wacht mij een rijtuig aan uwe poort. Ik heb nog tijd om naar het hotel te rijden en van daar naar den ijzeren weg." „Hoe zoo, naar den ijzeren weg?" „Wel zeker, ten elf uur vertrek ik naar Belgie. Ik heb al genoeg van uwe parijsche vermaken genoten."

De gevangenis van Alton in den staat Illinois is kort geleden het tooneel geweest van een verschrikkelijk voorval, waarvan de bijzonderheden aanmerkelijk verschillen van die welke gewoonlijk met de gevangenen plaats vinden. Een hunner, Hall genaamd, vast besloten hebbende om zijne vrijheid te herkrijgen, wat het ook kosten mogt, had daartoe het volgende plan beraamd en uitgevoerd: Hall maakte gebruik van het oogenblik, toen een der oppassers, met name Crabb, zich alleen en verwijderd van alle hulp in een der corridors bevond; hij wierp hem met een forschen slag ter neder en sleepte den ongelukkige terstond in een der lage cellen, waarvan hij de deur met stukken hout, die hij te voren gereed had gelegd, sloot en baricadeerde. Voor dat het slagtoffer het gebruik zijner zinnen had herkregen, had hij het de armen op den rug gebonden. Dit gedaan zijnde, nam hij de sabel van Crabb, hielp hem opstaan, plaatste hem tegen de deur aan en zeide, dat hij hem zoude dooden, indien men hem niet onmiddelijk in vrijheid stelde. Het gerucht van deze daad verspreidde zich oogenblikkelijk en deed den kolonel Bucknaster met zijne manschappen op de plaats verschijnen, maar zij konden niet in het vertrek doordringen wegens de gesloten deur. Men sprak van weêrszijden zeer levendig en Hall swoer, terwijl hij het staal een duim breedte van de borst van Crabb hield, dat hij hem dadelijk zoude vellen, indien men de geringste poging deed om met geweld tot hem door te dringen. Vervolgens stelde hij eenige voorwaarden, die hierop nederkwamen: dat men hem een revolver, dien hij zelf zoude laden, ter hand zoude stellen, een compleet gewoon stel kleederen en eene som van 100 dollar en 2. buiten de stad zou geleiden in een gesloten rijtuig, waar Crabb naast hem zoude moeten gezeten zijn, en dat rijtuig zoude zoo ver moeten gaan als hij wilde. De onderhandeling werd voortgezet, vervolgens gestaakt en eindelijk weder gedurende den geheelen dag voortgezet, terwijl de soldaten steeds gereed waren, om van de eerste gelegenheid gebruik te maken, ten einde op den bandiet te schieten, om op de zekerste wijze het leven van zijn slagtoffer te redden. Maar Hall was niet minder bij de hand en droeg steeds zorg, dat hij Crabb als een schild voor zich plaatste, om de schoten op te vangen, die door het getraliede deurvenster mogten gelost worden. De vrees om Crabb te treffen verhinderde elk gewelddadig middel, om in zijne cel door te dringen, zoodat de gansche nacht in die vreeselijke besluiteloosheid voorbij ging. Den volgenden ochtend bedacht men eene list, om er een einde aan te maken. Het ontbijt van Hall werd gebragt en voor de deur gezet, maar hij wilde deze niet eerder openen, dan nadat iedereen vertrokken zoude zijn. Men raadpleegde onderling daarover en veinsde toen in zijne vordering te bewilligen; doch een zeker aantal cordate soldaten bleven aan beide zijden der deur, stil en buiten het gezigt van den gevangene. Na eenigen tijd ging de deur zoo wijd open, dat de hand van Hall er door kon, en oogenblikkelijk wierp men een hefboom in de opening. Te gelijker tijd riep de kommandant tot Crabb, dat hij zijn leven moest verdedigen. Deze sprong naar de half geopende deur toe, maar vóór dat hij er buiten was, werd hij reeds getroffen door negen sabelhouwen, zeven in den rug en twee in de armen. De oppasser, eenmaal buiten gekomen of liever getrokken zijnde, gelukte het den gevangene nogmaals zijne deur te sluiten, terwijl hij tevens weigerde, om zich over te geven. Men liet hem eenige oogenblikken tot bedenken, maar daar zijn besluit onveranderd bleef, loste de aanvoerder der soldaten een schot op den ontembaren bandiet. De kogel trof hem aan het hoofd, digt bij het linker oor, en vermorzelde zijne hersenen. Toen sleepte men hem uit zijn hok, denkende dat hij dood was, maar hij was nog een oogenblik bij zijne zinnen en bekende alstoen dat in zijn leven vijf personen had vermoord. Voor het overige betoonde hij geen berouw. Crabb is naar het hospitaal gevoerd, waar zijne wonden verbonden zijn. Twee daarvan zijn van ernstigen aard, want zij loopen dwars door de linker long! Ondanks eenige gunstige teekenen, die zich eene wijl vertoonden, had men weinig hoop om het leven van den ongelukkigen Crabb te behouden,

Godsdienstige gezindte, maar enkel op 's lands belang worden gelet. Een bestuur in dien zin komt ons voor het gematigd liberaal bestuur te zijn, dat thans door Uwe Majesteit wordt verlangd.

»Wij zijn het te dien aanzien onderling volkomen eens en zullen, zoo Uwe Maj. ons, na overweging van dit schrijven, tot Hare ministers mogt benoemen, daarin een bewijs vinden, dat U. M. in de door ons voorgestane beginselen geen verderf ziet voor het land, geen inbreuk op de regten der kroon, geen nadeel voor het door elk onzer geliefd Huis van Oranje,"

»Op dit schrijven is gevolgd de benoeming van vijf onzer. De ministers, die uit het vorige in het nieuwe kabinet zijn overgegaan, en de nu laatstbenoemde minister voor de zaken der Hervormde en andere Eeredienstan hebben verklaard met de hier geuite beginselen zich volkomen te vereenigen.

»Wat nu onze voornemens betreft, wij wenschen ons te onthouden beloften te doen, welke in hare verwezenlijking niet zelden schipbreuk lijden op onvoorziene en onoverkomelijke moeijelijkheden.

»Wij meenen echter U de verzekering te moeten geven, dat onder de vele onderwerpen, welke naar ons oordeel dringend voorziening behoeven, wij in de eerste plaats onze aandacht wenschen te wijden aan het leggen van vaste grondslagen voor het verband tusschen de geldmiddelen van het moederland en die van onze overzeesche bezittingen, aan de uitvoering van het laatste gedeelte van art. 60 der grondwet betreffende het beheer en de verantwoording der koloniale geldmiddelen, aan verbeteringen, welke ons belastingstelsel, in menig opzigt vordert ook met het oog op de vermeerderde en nog toenemende behoefte van zeer vele gemeenten, en aan de bevordering van den aanleg van spoorwegen.

Zoo wij ons tot de vermelding van deze enkele onderwerpen bepalen, het is niet omdat wij de belangrijkheid van andere miskennen, maar omdat wij weten, dat onze krachten, gelijk uwe krachten, mijn heeren, hare grenzen hebben.

»De afschaffing der slavernij in onze West Indische koloniën is eene zaak, door Christendom en menschelijkheid gevorderd. Maar over de vraag, op welke wijze die afschaffing met der daad aan die eischen voldoen zal, is door het voorloopig verslag van deze kamer een nieuw licht opgegaan, en het wetsontwerp daartoe betrekkelijk, zal belangrijke wijzingen moeten ondergaan.

»Het vraagstuk der regterlijke organisatie heeft wel is waar, door het gemeen overleg van de regering met deze kamer eene volledige toelichting verkregen; maar de gevolgen van het aannemen of verwerpen der uiteenloopende meeningen zijn te gewigtig, om niet den verantwoordelijken minister tijd te moeten gunnen tot overweging.

»De wet op de nationale militie zal na het belangrijk verslag van deze kamer en de optreding van twee nieuwe ministers, tot wier departement deze wet behoort, op nieuw een onderwerp van gezette overweging moeten uitmaken.

»De wettelijke regeling van den werkkring van den raad van state wordt door de grondwet geboden, maar wij moeten omtrent het daartoe ingediende wets-ontwerp het verslag van deze kamer afwachten, en bij de behandeling daarvan zal de vraag moeten overwogen worden, of aan den werkkring van dat staatsligchaam ook eenige uitbreiding behoort gegeven te worden voor het beheer onzer kolonien en overzeesche bezittingen.

»Wij eindigen deze mededeeling met den wensch, dat het ons zal mogen gelukken, door onze handelingen dat vertrouwen te verwerven en te behouden, hetwelk als een eerste voorwaarde voor de goede en geregelde werking van onze grondwettige instellingen is te beschouwen en 't welk de band uitmaakt voor het gemeen overleg tusschen de regering en de staten-generaal."

— H. M. de Koningin zal vergezeld van haren jongsten zoon prins Alexander een bezoek aan het Fransche Hof brengen; Prins Napoleon zal H. M. tot aan de grenzen te gemoet reizen.

Den 9 April is het naar hier bestemde transportschip *Merwede*, komm. van der Meersch naar zee gegaan. De offic. van gezondheid 2e. klasse bij de marine H. J. van Wessem is tot de 1e. klasse bevorderd en zon spoedig als Chef der geneeskundige dienst *bij de marine* naar West-Indie vertrekken.

Gewigtige gebeurtenissen zijn in het buitenland niet voorgevallen. — Wij ontleenen aan de ontvangen bladen het volgende:

De Hertog van Malakoff, Maarschalk Pelissier is in Engeland aangekomen en met grooten luister ontvangen.

— Volgens tijdingen uit Bombay te Marseille ontvangen, wist men per telegraaf, dat Sir Colin Campbell het paleis der Koningin te Lucknow den 11den Maart genomen had. Het Kaiserbagh werd twee dagen lang gebombardeerd en den 13den Maart ingenomen. De generaal Outram had 500 rebellen gedood en van zijn kant slechts 100 man verloren. De belegerden trokken bij groote menigte uit Lucknow; de opperbevelhebber had 1000 cavalleristen en twee batterijen infanterie ter hunner vervolging afgezonden. Op den 15den Maart was Lucknow nog niet geheel en al ontruimd. De generaals Penny en Chamberlain manoeuvreerden om den opstandelingen den terugtogt af te snijden. Het is beweren, dat er vroeger eene verstandhouding heeft plaats gehad tusschen den Schach van Perzie en het hof van Delhi, en wel door middel van vermomde pelgrims op hunne reis naar Mecca. Een der prinsen van het vorstelijk huis is opgehangen. Te Calcutta was de paniek verdwenen. Het garnizoen en de artillerie moesten in den nacht van den 2den Maart onder de wapens komen, daar de telegraaf gemeld had, dat twee inlandsche regementen van Barrackpore zich op weg naar Calcutta begeven hadden. Die twee regementen zijn in hunnen marsch gestuit.

— Een brief uit Milaan behelst de volgende bijzonderheden, welke met betrekking tot de stemming van het Italiaansche volk, niet zonder beteekenis zijn. Alle toenadering, alle inschikkelijkheid bij de Oostenrijksche administratie zijn geheel zonder vrucht. De aartshertog Maximiliaan is een beminnelijk, welwillend, edel Vorst, die in zijne goede bedoelingen gesteund wordt door zijne gade, de aartshertogin Charlotte, die, te midden der vrijheid welke de Belgen genieten, opgevoed, van af de wieg de vrijheid ingeademd heeft. Welnu, noodigen zij op hunne feesten, den adel of zelfs de burgerij, dan voldoen acht dames, let wel, acht, aan die uitnoodiging. De anderen behooren tot de hofhouding en zijn uit Weenen gekomen, om eenigzins het ledige, dat zich om de vorstelijke personen openbaart, te bemantelen. Verschijnt de aartshertog op de wandelplaatsen, in den schouwburg, dan worden de straat of de banken der zaal verlaten. Te Venetie wordt een ballet opgevoerd, waarin een acteur den Doge der doorluchtige republiek voorstelt; de voorstelling wordt donderend toegejuicht. Eene dame, dochter van den generaal Nugent, gehuwd met den markies Strozzi, vertoont zich in hare loge, gekapt met gele en zwarte vederen; een algemeen gefluit, beleedigende uitdrukkingen begroeten de verschijning der Oostenrijksche kleuren; de schouwburg moet gesloten worden, en als men dien heropent, wordt de markiezin verzocht er gedurende eenige dagen niet te verschijnen. Dusdanige uitingen zijn de kenteekenen van een ernstigen toestand. Er is geene vereeniging, geene verzoening mogelijk tusschen de vreemde meesters en de onderdanen tegen hun zin. Meer dan ooit leeft men onder den druk der policie; de *Gazzetta Uffiziale* van Milaan en van Venetie bevatteden den 22sten Maart, verjaardag van de revolutie van 1848, zeker op hoog bevel, beleedigende artikelen, om die nationale poging tot herkrijging onzer vrijheid te bezwalken, en vergelijken de weldaden van het Oostenrijksche bestuur, met de rampen van allerlei aard, die het constitutioneele Piemont getroffen hebben, enz.

—Orsini leeft steeds voort onder de bevolking van Italië en zijne buste, en de medaille, te zijner eere geslagen, vindt men in talloze woningen, terwijl zijn naam op de muren van alle openbare gebouwen is te lezen.

De laatste brief door hem aan den Keizer van Frankrijk geschreven luidt aldus:

Sire, uwe keizerlijke majesteit heeft door de belofte, dat mijn brief van 11 Febr. jl. bekend zal worden gemaakt, een sprekend bewijs geleverd van hare edelmoedigheid en mij bewezen, dat de wenschen ten gunste van mijn vaderland uitgedrukt, in het hart van U. M. weerklank hebben gevonden. Op het punt van te sterven, is het voor mij geen geringe troost, te zien, dat U. K. M. met ware Italiaansche gevoelens is bezield.

Binnen weinige uren zal ik niet meer zijn; maar alvorens den geest te geven, wil ik dat men wete, en ik verklaar het met rondborstigheid en den moed, welke ik tot dus ver nimmer heb verloochend dat de moord, onder welken vorm men die ook voorstelle, niet tot mijne beginselen behoort, ofschoon ik, ten gevolge van eene noodlottige geestverbijstering, mij heb laten wegslepen tot het organiseren van den aanslag van 14 Jan. Neen de staatkundige moord was mijn stelsel niet en ik heb het, zelfs met blootstelling van mijn leven, bestreden zoowel met woord als met daad, toen ik eene zending van de regering vervulde.

Mijne medeburgers moeten, wel verre van vertrouwen te hebben in het stelsel van den moord, het met kracht verwerpen. Dat zij het leeren door de stem van een patriot, die den dood te gemoet gaat, dat hunne bevrijding gekocht moet worden door zelf verloochening, door volhardende eenheid van pogingen en van opofferingen en door de uitoefening van ware deugd; hoedanigheden, welke reeds vermeerderen bij het jeugdige en werkdadige gedeelte mijner landgenooten; hoedanigheden, welke alleen Italië vrij, onafhankelijk en den roem onzer voorvaderen waardig zullen kunnen maken.

Ik sterf, maar ik doe het met kalmte en waardigheid en ik wil, dat mijne nagedachtenis door geene misdaad bezoedeld zij.

Ik bied mijn bloed aan ten zoen voor de slagtoffers van 14 Januarij en ik smeek de Italianen, wanneer zij eenmaal onafhankelijk zullen zijn, allen schadeloos te stellen, die door de gevolgen van dien aanslag geleden hebben.

Dat U. K. M. mij eindelijk vergunne, lijfsgenade af te smeeken, niet voor mij, maar voor de twee medepligtigen, die met mij zijn ter dood veroordeeld.

Ik ben met den diepsten eerbied van Uwe Keizerlijke Majesteit, enz.

FELICE ORSINI.

Gevangenis der Roquette, 11 Maart 1858.

INGEZONDEN.

Heden morgen las ik in de Surinaamsche Courant en Gouvernements Advertentie Blad *in de kolom Nieuwstijdingen een verhaal over den brand, ontstaan aan boord der Noord-Amerikaansche bark Monte. Daarin komt de navolgende zinsnede voor:*

»Te half vijf uur hoorde men het »klokken gelui van de koloniale schroef- »boot Paramaribo*; en een half uur later »alarm schoten van Z. M. brik Venus."* *Ergo dat wil zeggen, de schoten van genoemden bodem vielen te laat.*

Met uwe permissie hoogheid! het is slechts een jaar geleden en wel bij Publicatie van 1 Mei 1857, No. 5, houdende ampliatie van het bestaande Reglement op het Brandwezen dat men in art. 10 het navolgende leest:

»De Kommandant der hoofdwacht »geeft onmiddelijk na ontvangst van de »in het vorig artikel bedoelde mededee- »ling, daarvan kennis aan den plaat- »selijken Adjudant, waarop deze onver- »wijld, zonder eenige andere bevelen af »te wachten, twee snel achtereenvolgende »kanonschoten doet vallen. Bevindt de »plaatselijke Adjudant zich niet in het »fort, dan doet de Kommandant der »hoofdwacht, op eigener autoriteit, die »twee schoten lossen.

»Dit sein wordt terstond herhaald »door het ter reede van Paramaribo »liggend Kommandementschip van Oor- »log; met inachtneming om de schoten »naar de stads zijde te rigten.

Ergo, hoogheid, is zulks geschied of »niet? de Publicatie is nog zoo kort »geleden gepubliceerd, maar men hecht »zich zoo gaarne aan het oude."

Een paar vragen.

Daar bij den brand van gisteren voldoende gebleken is, hoe doelloos de bepaling bij art. 10 der publ. dd. 1 Mei 1857 is, zoude het niet nuttig zijn dezelve op te heffen en vast te stellen dat de schoten gelost worden of door de Marine of door het fort Zeelandia, al naar gelang van waar de brand het eerst ontdekt wordt? Immers is het beter nutteloos alarm verwekt te hebben, dan te laat het sein van gevaar te geven.

Zoude ook tevens niet terug gekomen kunnen worden op de publicatie van 12 Mei 1857, welke volgens het gevoelen van bekwame regtsgeleerden zoo erg tegen het eigendomsregt aandruischt en naar alle beginselen van regt, onhoudbaar, ondoelmatig, ondoenlijk en onregtmatig is?

Eenige burgers.

Humoristische Snippertjes.

(Uit de Portefeuille van den ouden Heer FURET.)

Door W. E. H. WINKELS.

XXXVI.

DE WAARHEID

op reis binnen de Kolonie *Suriname*:

DE BLANKOFFICIER.

. . . . . Ik sla hier eene menigte kleinigheden over die in het *dagboek* stonden, doch, die later bij de te beschrijvene gebeurtenissen, als van zelven in een helder daglicht geplaatst, te voorschijn zullen komen.

— Er heerschte eene nette orde en aangename toon door de geheele beweging van des gastheers huisgezin, de goede man was uiterst beleefd en hoogst bescheiden, zelf wanneer hij met een zijner slaven huisbedienden sprak, er was volstrekt geen ruwheid nog iets van dat onbeschofte aanmatigende in zijn toon, er werd niet *geschreeuwd*, *gedreigd*, noch *gevloekt*, en ik ontdekte zeer goed dat deze handelingen gewettigde gewoontens waren, want, ook de *bedienden* waren beleefd, bescheiden, vriendelijk, en hadden een aangenaam voorkomen. Tegen over zijne *blank-Officieren*, was hij hartelijk, voorkomend en hoogst fatsoenlijk, en ook dit was geen vertoon in het bijzijn van een vreemde voor *één* dag of *één* uur, want, de bedienden des huizes waren even zoo vlug en voorkomend voor *hen*, als voor de *patroon* zelven.

De goede gastheer vertoonde in zijn spreeken die wezentlijke beschaving, welke geen aanspraak maakt op hulde of lof, maar in haar eigen beweegkracht genoegzaam is, en door de uiting er van beloond wordt, — zijne woorden en bewegingen waren eenvoudig ongekunsteld en hij sprak met een gloed en vuur echter altijd zoo gemakkelijk als of hij die gaaf met Sir ROBERT PEEL deelde, in een woord onder de menigte *parvenuen* in dit gewest, kon hij nooit een *parvenu* worden.

Aan den disch maakte de gastheer mij met eene menigte kleinigheden bekend, die ik als *blank-officier* goed had op te merken en waarvan het verzuim mij in zeer moeijelijke en onaangename *positien* zouden kunnen doen verplaatsen. — Bijvoorbeeld hoe ik mij te gedragen had tegenover mijn *Direkteur*, de *slaven* mijn *werk*, en dagelijksche *pligten*, ook leerde hij mij oppervlakkig het samenstellen van een *rapport*, de namen van veele zaken, voorwerpen en handelingen, — ook gaf hij mij een volkomen uitlegging van *gronden*, *stukken*, *akkers*, *kettingen*, *bedden*, *trenzen*, enz.

Hij raadde mij aan om mij volstrekt aan 's lands gewoone spijzen te gewennen, — „want" — zeide hij — „over het algemeen, jonge vriend! zijn die spijzen voor een *tropisch* klimaat niet kwaad, *zout* en vooral een matig gebruik van inlandsche *peper*, is nuttig en gezond, en daarbij komt nog, dat, ofschoon de *Direkteurs* over het algemeen reeds eene europesche tafel beginnen te voeren, er helaas nog nog eenige zijn, die, met de zucht om hunne blank-officieren te plagen, *lang* en *gemeen*; de landswijze wat al te ver uitstrekken. Heeft men zich nu als een verstandig mensch aan al de kleine moeijelijkheden en zonderlingheden in tijds gewent, dan stompt ieder laaghartige afge-

schoten pijl op het schild van welgeplantste fierheid af. — Blijf echter moedig maar hoogst bescheiden tegen elke laagheid worstelen en bederf nooit door te ligtgeraaktheid en te onbezonnen bewegingen de mogelijkheid tot verbetering, dood de *laagheid* door uw edel hart — de *domheid* door uw kennis en gezond oordeel, de *trots* door op de eenvoudigste wijze uw fatsoenlijke geboorte te bewijzen. Geloof mij, gij zult deze lessen dikwerf nodig hebben te volgen, want, gij zult in dit *schoon* maar *ongelukkkig* land, *zooveel laagheid* — *intrigue* — misplaatste *stand*, — ontwrigte *werkkracht* belachelijke opgesmukte *hooghied* en *trots*, zooveel *onbegrijpelijke* dikwijls opsettelijk bedreven *domheid* zien begaan, dat gij menigmalen met uw jeugdig gevoelig hart, de handen in elkander zult slaan, een smartelijk afgrijzen in u voelen geboren worden — die zonderlingheid jonge vriend! bestaat niet alleen in onze *planters* stand, — neen door elke *beweeegkracht* in deze *kolonie*, in elke afgedeelde *betrekking* is de doodelijke besmetting van het *Naga* (*)-gif doorgedrongen en leidt ten verderve, — en zult gij *er* ook ontdekken die het *goede* willen, die de verdervelijke ingrijpingen zoo gaarne wenschen te veranderen; helaas! Gij zult hen als *vliegjes* in een hun omstrengeld net zien bewegen, en bij elke beweging die zij tot redding maken, de kwaadaardige vernielingszucht der spinnen opzien wekken — en ontdekt uw oog mogelijk nu en dan, een hoog geplaatste, een *man*, die met het vertrouwen van een *volk* een *koning* of het *vaderland* voor het *goede* bezield is, ook *hem* zult gij welligt in dat verdervelijk *net* gewikkeld zien, want hij, minder kunnende, minder mogende indringen, in al de kleine bewegingen van een volksbestaan, HIJ moet de eerste *dag*, het eerste *uur* het eerste *oogenblik* van zijn komst alhier zijn blind vertrouwen schenken, het is *hem* niet mogelijk om uit *eigen* oogen te zien en wil *Hij* nu en dan een blik wagen in de geheimen van het *spinneweb*, dan vertoond men hem de regte *lijnen* en *draden* welke door een geregelde orde het verband van kracht daarstellen, dat zijn de *gewoone* de *oppervlakkige* de nooit door *intrigue* lijdende bewegingen, maar de zij-draadjes, van *zelfzucht*, *kwade trouw* en *list*, worden of onbedachtzaam of moedwillig voor zijn oog verborgen gehouden. Gij zult welligt aanmerken, dat voor deze ontzettende *kanker* geen redding kan zijn want, men waagt met elk veranderd vertrouwen schenken; dezelfde, zoo niet erger uitkomsten. Maar jonge vriend! deze werking was vroeger door alle volksbewegingen doorgedrongen, van de eerst bladzijde der geschiedenis af tot de verlichting der laatste eeuw toe; kunt gij haar opmerken, de *historie der wereld* wijst ons telkens op de *slecht ingeligte* en op de door *intrigantem* medegesleepte *Vorsten* op *Koningen* en *heerschers* die moesten vallen met de verachting en de vloek der volken beladen, de *Geschiedenis* schreef met eene bloedige vinger hunne namen op de muren-vlakken van *Babijlon*, *Persie*, *Rome*, *Frankrijk* enz. opdat zij tot schande voor het zich immer opvolgende nageslacht zoude herinnerd blijven — en waren nu die arme bedrogene! de schuldigen? neen! maar wel die *ellendelingen*, die om die groote zonnen zich bewogen tot eigen voordeel, en die zich niet bekreunden of het koninklijk hoofd moest vallen, of zijn nageslacht met de smet der volksvervloeking moest rouddolen, indien zij slechts hun doel bereikte, — het waren de meestal uit het stof opgebeurden, die na eerst *gevleit*, gewonnen hadden, en toen met schendige handen het *volks-geluk* de *volks-orde* der menschen *vrijheid* en *rede* niet alleen durfde aanraken, maar voor de voet van het *outaar* in de tempel der *natuur* alwat *goed* en *edels* in het schepsel is onder hunne voeten deden vertrappen. — Zij waren het die de troon omringden en op elke paarl van de kroon die de vorstelijke *diadeem* versierde een *bloed-droppel* deden kleven, of een traan uit het hart der volkeren geschreit deden hegten.

Eindelijk echter, brak na de *lange* nacht van God tergende menschen verdrukking de dageraad der zich vrij bewegende *rede* aan, de *wijsheid* gesteunt en voorgelicht door de *ondervinding*, vond het middel om de ketenen langzamerhand *schalm* voor *schalm* te verbreken, en in het *begin* en *nu* nog onvolmaakt, zal die beweeg kracht harer ontdekking eenmaal als een tweede PALLAS haar ATHENE beschermen .. — dat middel nu is: mijn vriend! „*Een vrije drukpers*, waaruit eene *vrije* beschouwing een *vrije* raadgeving en een *vrij wakker-schudden* spruit, vooral voor *hen* die in hun zwaar drukkende en vermoeijende verpligtingen te kort schieten, en zijn ingedommeld. —" (*)

(*) *De* Naga cobra capella *of brilslang, wier gif zeker doodt, of snel als de bliksem gelijk het gif der* Uttadie *(ook een slang) of langzaam en na eenige tijd wanneer het bloed door alle aderen als een zwarte drabbigen stroom erstijft.*

Ik schreef deze krachtige woorden in mijn dagboek op, Zij waren zoo *warm*, zoo *gloeijend*, zoo opregt *menschelijk* uit zijn gemoed voortgekomen — en ach! hoe dikwerf heb ik later, wanneer ik onder de pijnlijke smarten van het *heim weê*, gebukt ging, en ik mij in mijne aanteekeningen trachten te troosten met vroegere gebeurtenissen te herlezen, op boven aangehaalde woorden komende, uitgeroepen: „Ja edele en dierbare eerste vriend in dit gewest! wiens droomen in het stof al lang zijn uitgedroomt! wiens verbleekt gebeente, reeds jaren onder een gloeijende hoop zand vermolmen! de ondervinding heeft reeds menigmalen uwe woorden in mij bevestigt."

...... Toen het gunstige *getij* tot aan de *plantaadje* STOFVLOED was doorgekomen, vertrok ik na een hartelijk afscheid van mijne vriendelijke gastheer, met mijn drijvende *bak* of *Pont* verder, en na eene menigte kleine ondervindingen te hebben opgegaard die mij steeds *zonderling* zelden aangenaam voorkwamen, kwam ik na *drie* dagen varen's op de *suikerplantaadje Atroce* aan.

O! met welk een *hoop* en *vreeze* in het hart betrad ik de landings plaats, en hoe sloop er een voorspellende *ont*.moediging in mijne ziel, toen ik, mijne lieve *mijlord*, die naast mij, op het schulpen pad ging, dat naar de *direkteur's* woning geleidde — met hangende *neus ooren* en *staart* schuw en angstig voort zag loopen.

Langzaam naderde ik het woonhuis, en ontdekte de *direkteur*, een geheel ander mensch als mijn vriendelijk gastheer, hij was reeds bejaard, zijn gezigt was *grof* en *gemeen* zijne haren waren *sluik* en witachtig, hij stond met wijd geopende beenen als het beeld van *Rhodus* op de stoep, zijne beide handen zaten diep is de beide zijzakken van zijn *pantalon*, in zijn mond had hij een *lange Surinaamsche* sigaar, in een *lang* papier gewikkeld en beide door een *pennenschacht* bevestigt, de uitdrukking van zijn gelaat deed mij veronderstellen dat hij van *geslacht* tot *geslacht* de afstammeling was van *Acetas Sulphuricum*-fabriekanten, In de deur der gaanderij die tot in de woning leidde, zag ik *vier* lieve gezigtjes, die aan even zoo veel kleurlinge-meisjes behoorden, — het waren de vrouwelijke huisbedienden, alle waren net en zindelijk gekleed uit hunne schuchtere en loerende blikken, die mij nieuwsgierig aankeeken merkte ik wel dat zij een vreesachtig ontzag voor de afstammeling van de *acetas-sulphuricum's*-fabriekanten hadden, want als hij zijn hoofd maar even draaiden dan verscholen zich alle de zoete gezigtjes achter deurposten en zonneblinden.

Ik naderde tot op *drie passen* — (afgemeten met een blik als of ik mijn leven lang in de *soldaten* en *pelotons*-schoolen had *gestudeerd*.) De stoep en kommandeerde mij zelve zinnebeeldig — „halt! — rigt U! —" nam mijn hoed af — boog mij — met de voeten in de *derde positie* van de eerste dans-les, zoo als JAN VAN WELL mij dat geleerd had, haalde toen met een zekere nederige deftigheid, de brief van aanstelling uit mijn zak en zeide — dezelve hem toereikende. — "

„Mijnheer! uw dienaar, — mag ik de eer hebben u deze *Missive* te overhandigen?"

„Wat...? — wat wil je?... — wat mot je...: ! Wie ben jij...? — hé?... — nou zal jij antwoorden, *hier en ginter mé*!"

„Verschoon mij Mijnheer, — ik wist niet — maar vergun mij U mede te deelen dat ik RICHARD, PÉON CHARLES PRÊT genaamd ben, en dat ik door de *administrateur* GRIFFON tot U gezonden ben, om als *blankofficier* op deze *plantaadje* werkzaam te zijn."

Ei!...? — ei...!? — kom jij hier blankofficieren — en je hiet PRET nou daar zal jij *pret* van hebben — maar jij zal mij niet kwalijk nemen jongeheertje! dat ik je zeg dat jij al een heele beroerde naam hebt. — ben jij een fransoos?

„Verschoon mijn mijnheer! ik ben nederlander van geboorte, mijn grootvader was echter een *Brusselaar*."

„Zoo een *Prusselaar*, en jij een hollandsch koebeest — ei — ei! — hoe was ook wêer ..?"

„Mijne naam mijnheer?"

„Ja — wat dacht jij dan?"

„Mijne naam is RICHARD, PÉON, CHARLES PRÊT."

(*) *de oude Heer* FURET *wenschte wel, vestigt hij zijn oog op de schooner wijzer en krachtiger vooruitgang op het pad der rede-vrijheid in deze eeuw en in Europa te kunnen zeggen. — „Hoe zeer vergeten — hoe zeer miskend — hoe zwak in krachten ook. Suriname volgt bescheiden, en als een beschaafde jonkvrouwe de Goddelijke wenk die in onze werkkring door den* SCHEPPER *duidelijk zigtbaar is ingeweven."*

„Nou dat is een beroerde naam die jij hebt mêegebragt ik zal je maar een andere geven. — Jij bent van af dit oogenblik, PAAUW genaamd — en hoe vind je die?"

„Al zeer leelijk mijnheer, en u zal mij verschoonen, maar dit is mijne naam niet, en dus...."

„Sus — sus jonge heertje! — met namen bemoeijen wij ons in dit land niet — een *naam*? ha, ha! elk varken heeft hier een naam — en wat een mooije ook, hoor! ik heb hier een *zog* die heet *Cleopatra* en een beer die noemen wij *Alcibiades*, en jij zal hier PAAUW heeten en daar mêe *basta*!" zeg ereis „ken je pandoeren?"

„Een weinig mijnheer."

„Nou dan zullen wij het wel vinden jongen! — ken je lezen en schrijven ook?"

Ik keek hem verwonderd over die vraag aan, en lachte om het grappige *idée* — de *patroon* brak toen de brief open tuurde een geruimen tijd op de letters, en behandelde dezelve als of het *hieroglijphen* waren door dezelven met zijne regter wijs vinger te tellen, — op eens reikte hij mij de brief over en zeide: — „het gaat niet mêer jongen! de oogen deugen niet meer, lees gij hem maar voor PAAUW!"

En ik las;

„Mijnheer!

„Bij deze ontvangt UEd. met de plantaadje
„pont, een vat *bakkeljaauw* wegende 1664 p.
„*amerik. gew.* — Een *vat blom* (Meel) — een kist
„*amerikaansche kaarsen* 40 pond *amerik. gew.*
„ook *twee varkens*, die gij voor de weledele
„geboren *patroon* gelieft *vet* te laten *mesten* —
„ook zenden wij u toe de persoon van R. P.
„C, PRÊT als *blank-officier* op de *plantaadje*
„ATROCE geengageerd tegen een *gagie* van
„*f* 150 — sjaars enz.

P. S. denkt er om, dat het
jonge mensch bijzonder is
gerecommandeerd uit *Holland*.

„*Bijzonder gerecommandeerd!*" — herhaalde de oude — „ei — zoo! nu mannetje zal ik jou ereis zeggen wat gij alhier te doen hebt, op een suiker plantaadje zit een blankofficier nooit stil, er is van 's morgens vijf tot 's avonds — dikwijls 's nachts ook altijd werk, — laat ik U dus nooit betrappen dat gij in uw kamer zit — het eerste werk dat je doet des morgens, is naar het *ziekenhuis* te gaan om de zieken *medicijnen* te geven — dat werk doen wij zamen, want van het dokteren zal je nog niet veel weten — daarna ontbijt je — dan naar het veld om na te gaan wat de arbeiders doen — kijk goed uit je oogen — spreekt en vraagt niets — van hetgeen je gezien hebt, brengt mij een schriftelijk rapport. — dan ga je nog even de *koeijen*, *schapen*, *varkens* en *vogels* na kijken waarvan jij mij alle weeken eens rapport brengt — dan gaan wij eeten — gaauw je buik vol — en weer naar de grond, — pas op dat ik je geen vriendelijke gezigten zie zetten tegen een van de huismeiden, want dan zoude het tusschen ons niet goed afloopen begrepen *paauwtje*? en nu maar eerst naar je kamer — maar *apropos* — wat heb jij daar voor een gedierte bij je?"

„Dat is een hondje, Mijnheer!"

„Wat zeg je daar — een *hondje*? — een *hondje*? — ben je dol, een *hondje*? wie heeft nou ooit in zijn leven gehoord dat een *blank-officier* hondjes op plantaadje meêbrengt — hoor eens *paauwtje* wij houden ons hier met geen hondjes op, en dat *mormel-dier* verzuip je maar en daarmêe *basta*!"

„Maar Mijnheer! dat hondje heb ik van mijne moe..."

„Wat, — spreek je nog tegen kerel! — wat raakt het mij, van wie je dat hondje gekregen hebt je draait hem de hals om, of anders kan je maar wêer vertrekken, begrepen."

„Ach Mijnheer!"

„Het lijkt wel of de *administrateurs* tegenwoordig *gek* zijn, zoo moet de *boêl*, wel naar de drommel, zij zenden ons niets als jonge heertjes; en dan. — O! o! waar moet het heen? — brengt dat *kanailjepak* nog hondjes mêe! — *hondjes!!*"

Toen draaide hij zich om, ontdekte de *vier* kleurling meisjes, en grijnsde als een *baviaan* van pleisier, haalde beide handen — die *grof groot rood* van kleur en met lange *haren* begroeit waren, uit zijn zakken dreigden er de nieuwsgierigen mede, en riep — „*Apalino!*"

Een kleine negerknaap kwam snel als de wind tot hem en waarschijnlijk omdat hij zoo vlug gehoorzaamde trakteerde de Heer BROM hem op een ferme draai om zijn ooren, — de jongen maakte een *salem*, en daar was het mede uit. — Apalino — „vervolgde hij" — Go sori schriviman da kámra, opé à moesoe libi." (**)

Ik vertrok met de jongen, en toen wij achter het huis om gingen, hoorde ik de meisjes die zich daar bevonden, zeggen;

„Poti! fa mi habi sari na ini mi hatti, foe so wan moi pikien bakra.!" (††)

(**) *Ga, wijs de blank-officier zijn kamer*

In deze week is met de mail het berigt aangebragt dat de gezagvoerder van het, op 22 April ll. van hier naar Nederland vertrokken schip *Noord Holland*, Kapt. F. C. OVEREEM, alhier geboren, den 1n. dezer op de reis overleden en den 2n. te *Barbados* is ter aarde besteld.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 11n. dezer, de koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer.

Den 15n, de Eng. sloep *Satellite*, kap. Marshal Beiden van Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 7n. dezer, de Eng. schoener *Brilliant*, kapt. J. J. Horton, naar Demerarij, in ballast.

Den 11den, de Fransche schoener *la Belle Poule*, kapt. M. Giaimo, lading: 6 vaten, 6 dubbelde kelders en 40 groene kelders Jenever, 20 manden en 1 kist Pijpen, 2 koffers Doeken, 1 vaatje Bakkeljaauw, 1 vat Beschuit, 20 tobbetjes gezouten visch, 1 kist Houwers, en uit het Entrepôt: 40 dubb. kelders Jenever.

Den 12den, de Eng. schoener *Waterlilly*, kapt. J. W. Johnson, lading: 29 vaten Dram 3,431 gallons en 20 vaten Vleesch en uit het Entrepôt: 250 roode kelders Jenever. — Beiden naar Cayenne.

Den 15n. het schip *Diana*, kapt. G. Hofker, naar Amsterdam, lading: 325 vaten Suiker 512,102 pond, 3 vaten en 1 baal heele koffij 636 p., en 35 balen schoone Katoen 10400 pond.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 31n. Maart, *Jacoba Christina*, Lutje.

Den 2n. April, *Eliza*, Visser, — Beiden van hier.

Idem, *Maria Johanna*, Geerling, van Nickerie.

IN HELVOETSLUIS.

Den 3n. April, *Schuringa*, Engelschman, van hier.

IN St. THOMAS.

Den 18n. Maart, *Anna Maria Henrietta*, Zwanenburg, van hier.

UIT TEXEL NAAR HERWAARTS GEZEILD.

Den 5n. April, *Willem Eduard*, van Wijk.

Idem, *Triton*, Duinker.

Den 16den, *Juno*, Roszberger.

UIT HELVOETSLUIS.

Den 9den April, Z. M. Transportschip *Merwede*, kommandant van der Meersch.

UIT GREENOCK.

Den 31sten Maart, *Alkmaar*, Pit.

UIT LIVERPOOL.

Den 8sten Maart, *Folkestone*, Gundersen.

IN LADING NAAR HERWAARTS.

Luit. Adm. Tjerk Hiddes, Parma; *Willem en Karel*, Steenveld; *Plata*, Koch; *Plantaadje Dordrecht*, Brakke; *Josephina*, Hofker.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Anna Lena*, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Rijnbrand*, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Janna Adriana*, kapt. Franken, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Hermanus Izaak*, kapt. Braunstahl, adres bij J. H. Zaal.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

SUIKER. Den 10n. dezer, van pl. *Bleijendaal*, 26 vaten a 10,31 ct.

Idem, van pl. *le Mastrouge*, 16 a 17 vaten a 10,27 ct.

Idem, van pl *Livorno*, *een derde* L. E. H. Forberger, 10 vaten a 10,27 ct.

Den 15n. van *Rust en Werk*, 30 vaten a 10,35 cent.

KAKAO. Den 14n. van pl. *Concordia*, P. m. 17,000 pond en van pl. *Caledonia*. P. m. 14,000 pond, a 25,12 ct.

BURGERLIJKE STAND.

Op den 14den Mei 1858. is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van:

George Ferdinand Carbiere en Christine Juliane Valentine Brockmann.

Van den 8n. tot den 15n. Mei 1858, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 12n. Catharina Heesch, 1½ uur.

Den 13n. Livia Elst, 63 jaren.

Den 14n. Geert van Wildernis, weduwenaar van Susanna van Deriesen, 67 jaren.

Iden, Johannis Nicolaas Bekoorlijk, 23 j.

(††) *Ach! wat gevoel ik een medelijden in mijn hart, voor zulk een knappe jeugdige blanken.*

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Bij Gouvernements-resolutie dd. 10 Mei No. 3, zijn onder de nadere goedkeuring des Konings, tot *Stadsschoolonderwijzeressen* benoemd:

J. E. F. Steglich wed. Beverleij en C. P. M. J. Vlier;

de laatstgenoemde *provisioneel* voor den tijd van *twaalf maanden*.

Bij Gouvernements resolutie dd. 8 Mei No. 12, is de in het Gouvernements Advertentie Blad dd. 4 October 1856 bekend gemaakte bepaling omtrent de verpleging van zieke immigranten, van toepassing gemaakt op de thans aangebragte Chinesche Immigranten, en behoeft alzoo ook voor hunne verpleging in 's lands hospitaal, niet meer betaald te worden dan *veertig cent*, voor ieder, per dag.

Bij Koninklijk Besluit van den 30 Maart jl. No. 84, is de Heer W. E. Ruhmann erkend als Consul van *Mecklemburg Schwerin* voor *Suriname*.

Bij Gouvernements resolutie dd. 14 Mei No. 1, is, onder de nadere goedkeuring des Konings, de Agent van Politie E. G. Tuik, uit 's lands dienst ontslagen.

Bij Gouvernements resolutie, dd. 12 Mei No. 3, zijn, onder de nadere goedkeuring des Konings, benoemd:

tot 2e. Commies ter Gouvernements Secretarie, de heer J. J. Ooijkaas Jr., thans Assistent ten burele van den Procureur Generaal;

tot Assistent ten burele van den Procureur Generaal de klerk J. Ballin; en tot klerk aldaar, de heer J. D. Fernandes.

Schutterij van Paramaribo.

De *Quotisatie lijst* der Contribuabelen voor de Schutterij, door Zijne Excellentie den Heer Gouverneur *executoir* verklaard zijnde, zoo wordt hiervan aan belanghebbenden kennis gegeven met herinnering dat de Contributien voor den *laatsten* der maand Junij, ten kantore van den Kwartiermeester moeten aangezuiverd zijn.

Paramaribo, den 3 *Mei* 1858.

Het AANSLAG-REGISTER voor de Taxatie der Huurwaarde van de Huizen en Gebouwen alhier, over de jaren 1858, 1859 en 1860 in gereedheid zijnde, wordt hierbij geadverteerd, dat hetzelve, ingevolge Art. 3 der Publicatie dd. 24 [29 April 1837 G. B. No. 4, gedurende ééne maand, van heden af, voor belanghebbenden ten kantore van den prov. Kol. Ontvanger en Betaalmeester ter *visie* ligt.

Paramaribo, den 7 *Mei* 1858.

Op Maandag den 17n. dezer, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, in het lokaal van hetzelve Departement, des namiddags ten *vier* ure, door den Vendumeester J. C. Gomperts in het openbaar doen verkoopen:

De Nalatenschap van de *desolate* boedels A. J. van der Velden, A. E. P Linscheer, M. W. Ernevelde, Karel Osdorp, A. Ark, S. P. Augustinus, gedetineerde D. Uslar, C. Jone, geregadiceerden gemeenschappelijken boedel van Helmuth Hendrik Hiemcke en nagelatene Huisvrouw Maria Ogel; idem van Johan Adam Neijs en huisvrouw C. S. Abrahamsz, Semica van Claveren, J. F. Maij en Hartog Gohen; alsmede een Opstal staande op het Erf aan de *Pontewerfstraat* La. F. No. 71, behoorende tot bovenvermelden boedel Affie Ark.

En vermits in deze boedels geene genoegzame goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren voor als nog niet worden opgeroepen.

Paramaribo, den 14 *Mei* 1858

ADVERTENTIËN.

De OPPERRABBIJN noodigt bij deze uit, alle mannelijke lidmaten der beide Israëlitische Gemeenten alhier, tot het bijwonen eener Vergadering op ZONDAG 23 dezer, des voormiddags ten 9 ure, binnen het Kerkgebouw der *Ned. Port. Israël. Gemeente.*

GOUVERNEMENTS-SECRETARIJ.

Paramaribo, den 15 *Mei* 1858.

Op last van den Heer Gouverneur wordt Zijner Excellentie's opregte dank betuigd aan allen, die gister, ter gelegenheid van den brand op de te dezer reede liggende Amerikaansche bark *Monta*, door het verleenen van hulp, en het aanwenden van de onder hun bereik staande middelen, getracht hebben het vuur te blusschen. Mogten hunne pogingen al niet het gevolg hebben, het schip te redden, zoo mogt daardoor evenwel, onder 's Hemels Zegen, de verbreiding van het onheil op andere bodems, verhoed worden.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. van Emden.

BENOODIGD voor de Plantaadje *KENT*:

Diverse Artikelen.

De inschrijvings billetten worden ingewacht ten kantore van Wm. HUMPHREIJS, alwaar eene specifieke lijst is aangeplakt, tot MAANDAG den 17n. Mei 1858 des voormiddags 11 ure. (6162)

J. C. GOMPERTS,
Vendumeester,
zal MORGEN om 9 uren verkoopen; **Een partijtje *BOTER*, Sigaren, Blaauw en Groen Verf, 2 Pilaren, Purperhart Hout;** liggende op het Erf bewoond door den Heer J. H. KRUSE, enz. (6163)

De Vendumeester A. SALOMONS zal DINGSDAG e. k. verkoopen:

***Provisien*, een Rijpaard.**

En de slavin *Sophie*, aankomende den gemeenschappelijken Boedel P. ROMPEL en nagelatene Huisvrouw M. A. E. GRAIS. (6164)

De vroeger geannonceerde verkooping van het HUIS en ERF aan de *Graven Straat*, bekend onder N. Wijk La. A No. 3, aankomende den boedel van nu wijlen den Heer G. C. BERCH GRAVENHORST, zal plaats hebben op Dingsdag den 25n. Mei e. k. des namiddags om 4 ure, door en ten huize van den Vendumeester J. F. FAVEREIJ, alwaar de bewijzen van eigendom en koop conditien twee dagen vóór en op den verkoopdag ter *visie* zullen liggen. [6165]

De vroeger geannonceerde, doch later uitgestelde veiling van de *SUIKER PLANTAGE* **SIVABO en GELRÉ**, gelegen binnen deze kolonie, zal alsnu plaats hebben te *Amsterdam* op MAANDAG den 5 Julij 1858. [6616]

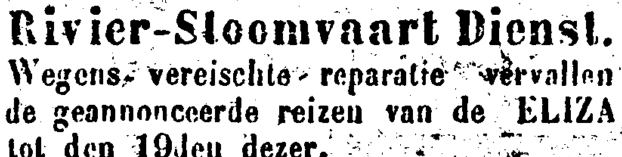

Rivier-Stoomvaart Dienst.

Wegens vereischte reparatie vervallen de geannonceerde reizen van de ELIZA tot den 19den dezer.

Paramaribo, den 15 *Mei* 1858.
H. LYON & Co.

AMBROTYPEN!! AMERTYPEN!!

De Heer JONES, uit *Amerika* gearriveerd en alhier eenige dagen zullende vertoeven, beveelt zich aan het geacht publiek tot het vervaardigen van *fraaije en welgelijkende* PORTRETTEN, volgens de *laatste* uitvinding en tegen *zeer moderate prijzen*.

Zijn attelier is ten huize van den Heer S. del CASTILHO, hoek van de *Heerenstraat* en *Kerkplein*. (6167)

(6168) A. SALOMONS Vendumeester zal over *zes* weken dag en datum nader te bepalen verkoopen:

Het *Huis* en *Erf*

gelegen aan de *Voorstad Zeelandia*, La. A No. 28 en 29.

OPENBARE VRIJWILLIGE VERKOOPING.

De reeds vroeger geannonceerde doch alsteen uitgestelde veiling ten overstaan van de te *Rotterdam* residerende Notarissen SCHADEE, KLEIJBURGER van:

No. 1. De plantage genaamd DE MAASSTROOM, gelegen in de kolonie van *Suriname*, aan de rivier *Commewijne*, ter linkerhand in het opvaren tusschen de plantaadjen *Berlijn* en *Johannesburg*, met de GEBOUWEN, SLAVENMAGT en al hetgeen tot dezelve is behoorende.

No. 2. De *helft* in de plantage genaamd NIEUW TIMOTIBO, mede gelegen in de kolonie van *Suriname*, aan de rivier *Rio Perica*, ter regter en linkerhand in het opvaren tusschen de plantaadjes *Cupoerica* en *Scribo*, met de zich daarop bevindende SLAVENMAGT en wat daartoe verder behoort.

Zal alsnu bepaaldelijk op WOENSDAG den 23 Junij 1858, des namiddags ten 5 ure, in het locaal voor publieke verkoopingen aan de *Geldersche kade* te *Rotterdam* plaats vinden.

Zijnde inmiddels nadere informatien te bekomen bij de ondergeteekenden alhier en bij den Heer Mr. A. BAKKER, Advocaat en ten kantore van de voornoemde Notarissen aan de *Geldersche kade* te *Rotterdam*, alwaar de veilconditien en verdere bescheiden tot aan den dag der veiling ter lezing liggen.

Paramaribo, den 3 Mei 1858.
B. C. van den ENDE qq.
[6169] M. D. UHLENKAMP qq.

Omgeslagen en Weggedreven: Een **SCHEEPSBOOT**, behoorende aan de Engelsche schoener *Lady of the Night*.—Die dezelve terug bezorgd of eenige aanwijzing kan doen, zal beloond worden.

Paramaribo, den 15 *Mei* 1858.
(6170) G. P. EMANUELS qq.

Extra BOTER.

Verkrijgbaar bij
G. P. EMANUELS
(6171) *Paramaribo*, den 16 *Mei* 1858.

Gepeld Koren, in zakken à *f* 8. per zak à *KONTANT* bij
(6178) *F. CORDUA.*

Te bekomen bij

D. BAËZA:

TODO-AXEN, Tabak, W. P. Planken, Lampolie à *f* 6 per pul, *HAMMEN*, Bakkeljaauw, Haring, *SPEK*, Family en Chicago *Vleesch*, *REUZEL*, No. 1 Makreel, Zalm en *Elft*, Codfish, STOELEN etc. (6172)

DEKENS,

Verkrijgbaar bij
FERD. HARTEN.
(6173)

***S. f. REUZEL* in 15 ponds blikken,**
Opregte Havana *Sigaren*,
O. I. RIJST,
***Fire Bricks* en**
gesorteerde Engelsche
IJZERWAREN.
bij
GEBRS. SOESMAN.
(6174)

BAKKELJAAUW, Haring, Vleesch, SPEK, *Rijst*, **REUZEL**, Zalm en Makreel in tobben, Lamp- Raap- en Patent Olie, PLATLOOD, Slijpsteenen, Suikerkalk, SUFFOLK *DRIL*, enz. Verkrijgbaar bij
[6175] N. BOX & Co.

***MAKREEL* in vaten**
te bekomen bij
THOMAS GREEN.
(6176)

Gomelastieke
SCHOENEN à
***f* 3 per paar.**
Te bekomen bij
(6177) **H. LYON & Co.**

***DEKENS* en**
groote *Koffijzakken.*
Verkrijgbaar bij
L. G. MALMBERG.
(6179)

BLOM*, RIJST, *SPEK
en halve vaten *extra*
Family Vleesch;
aangebragt per de Engelsche schoener *Brillant*
en te bekomen bij
( ) **J. D. JUDA & Co.**

DE
Pillen en Zalf
VAN
HOLLOWAY.

Waterzucht.—De New York Times *beschrijft de uitwerking der geneesmiddelen van HOLLOWAY bij deze ziekte, als volgt:*—

„Wij zelven betwijfelden de uitwerking dezer geneesmiddelen, tot dat iemand, met wien wij bijzonder bekend waren, op het ziekbed lag en door vijf doctors was opgegeven; hij nam het vaste besluit de uitwerking van de Pillen van HOLLOWAY te beproeven, en na gedurende twee weken er van gebruikt te hebben was het verschil ongelooflijk. Daar wij hem vroeger op den hoogsten trap van lijden gezien hadden, waren wij aangenaam verrast hem met zijne familie aan tafel te zien, terwijl hij zijn middagmaal gebruikte en al de kenteekenen zijner pijnlijke ziekte geheel verdweuen waren. Hij verzekert, dat de Pillen van HOLLOWAY zijn leven gered hadden, terwijl de doctors hem er van zouden beroofd hebben.

Deze *Zalf* en *Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. de VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1, *f* 3 en *f* 5. [ ]

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.